Відображення краси природи в поезії М. Рильського «Осінь - маляр із палітрою пишною». 5 клас

Головний герой поезії М. Рильського «Осінь — маляр із палітрою пишною» — осінь. Вона прийшла на землю, щоб все осипати «красою розкішною». Де вона проходить зі своєю «палітрою пишною», там відбувається чудо. Ніби за велінням чарівної палички одягається у барвисті шати ліс, радує око рожевими, золотистими, червоними кольорами.

Це буяння фарб викликає світлий настрій. Відчувається щира закоханість митця в природу рідного краю.

Щоб сприйняти осінь як живу, поет знаходить такі слова, що ніби чуєш і бачиш стрункy золотоволосу дівчину із фарбами й пензликом у руках, у яскравому жовто-червоному вбранні, заквітчану вінком із айстр, жоржин та кленового листя. Ось вона махнула пензлем — і навколо все змінилося. Задоволена побаченим, золотокоса красуня «ніжно сміється до вітру», і зачаровані тим сміхом листочки починають танцювати вальс. Вони, підхоплені легеньким, ще теплим вітерцем, легко кружляють в осінньому танку і врешті, заморені й розпашілі, лягають на землю спочити. А осінь напуває їх сріблястими росами й закутує в пелену туману, щоб їм було затишніше. А в срібно-блакитному повітрі тихесенько дзвенить пісня павутини бабиного літа. І все це відчуваєш завдяки чарівним словам поета.

Поезія прекрасна. Вона дивує вмінням поета тонко підмічати зміни в природі і вражає тим, що, читаючи, відчуваєш свою єдність з природою, з рідною землею.